

ро-Болгарскомъ. [Славенскомъ] азыкѣ ю прибли-  
жихъ, што да можешъ и ты, мила юнесте, да  
списывашъ гладко и сладко, еще же и созъ рит-  
мы, какъ то и сроднѣи тебѣ, Сербинъ, дѣмамъ, и  
Рѣсезъ, а простый слогъ простымъ да оставашъ  
созъ о, атъ, та та та, то то то и созъ разны  
дрѣги гнѣсоты сирѣчь ѣ ѣ, и дрѣги, кои то се  
въ тѣмъ времена, отъ небытіа произведени, по-  
виха, да го украшаватъ или, по доброе, огнѣша-  
ватъ: зацю сички тѣи са констиннѣ къасъ Фари-  
сейскій, кой то осквернаа сичкое смѣшеніе, си-  
рѣчь причинава азыкѣ безобразіе, гнѣсота, и  
премногое потемнѣніе; а найпаче реченаа ѣ и ѣ  
коихъ силѣ и произношеніе само Бѣлгари знаатъ,  
а Болгаринъ нити единъ не познава, нити на-  
хожда нѣкое отъ нихъ въ Старо-Болгарскомъ а-  
зыкѣ, или, по добре, въ сѣчей майцѣ, съ чією  
цыцею є неговъ Ново-Болгарскій отъдѣнъ. Она ги  
нема: и нема ги, зацю то и са непотребни, а не-  
потребно є майцѣ, непотребно быва и дѣрѣ, за-  
цю то дѣра подобна є майцѣ; нити ражда же-  
на обвѣзанѣ [маймѣна], или обвѣзана челоуѣка:  
понеже това є естество противно, какъ то и сич-  
ки реченнѣи азыкѣ Ново-Болгарскомъ.

Тѣмъже, о предрага и премила юнесте, всегда  
ненависти предавай, и отвращавай се отъ тако-  
выхъ списаній, кои то са полни созъ ѣ и ѣ, и  
отъ сичкихъ, кои то по правиламъ сочиненія не  
са составлени, и злоупотребленіе падежей са пре-